

Eörsi Istvánra emlékeztek mécses mellett, nevetve

Eörsi István lett volna az első vendége a Műhely-beszélgetések új sorozatának október 23-án, a halál azonban közbeszólt: nem az íróval, hanem róla beszélgettek, rá emlékeztek a Déli pályaudvar mellett, Finta László bőrműves műhelyében, sajátos kultúrházában.

Mécseseket gyújtottak az október 13-án elhunyt **Eörsi István** Kossuth- és József Attila-díjas író, költő, publicista, az "örök ellenzéki", a karakteres, folyton perlekedő véleményformáló emlékére a forradalom évfordulóján a Nyitott Műhelyben. Az este hattól csaknem éjfélig tartó összejövétel vezérfonala mégsem a gyász volt.

A költő legutolsó portréi (**Horváth Dávid** fotói) és **Haraszty István** (Édeske) mobilszobrai, képei adtak sajátos háttérrel az estének. Az egyik szobában **Eörsivel** kapcsolatos filmeket lehetett nézni - köztük például **Fekete Gyula** operáját, A megmentett várost, amelynek a librettóját írta. A másikban családtagok, barátok, szomszédok, tisztelők idézték fel élményeiket, olvasták fel kedvenc **Eörsi-idézeteiket**.

Mások mellett a színházi világból **Halász Péter**, **Fodor Tamás** és **Pogány Judit**, az irodalmárok közül **Tábor Ádám** író, **Kőrössi P. József** könyvkiadó-szerkesztő, **Lengyel Anna** dramaturg, **Valachi Anna** irodalomtörténész, a lapszerkesztők közül **Vágvölgyi B. András**, aki a Magyar Narancs főszerkesztőjeként és **Vörös T. Károly**, aki a Kritika munkatársaként dolgozott vele, a politikusok közül pedig **Donáth Ferenc**, **Tardos Márton**, **Fodor Gábor**, **Mécs Imre** érezte úgy, hogy ott a helye a Ráth György utcában vasárnap este.

Az **Eörsi-est** vendégei valóban nem gyászoltak, a szó szűkebb értelmében legalábbis nem, hanem - **Pap Ágnes** szociológus-szerkesztő, az est háziasszonya szavaival - örültek. Örültek annak, hogy volt egy olyan ember, mint **Eörsi István**, és hogy aki ismerte, annak meg is marad. Haraszty: István a vendégkönyvből az összes jelenlévő előtt ismeretlen **Eörsi-verset** olvasott fel. Más - egy osztrák irodalmár - szerint alighanem **Eörsi István** volt a legegyszerűsebb magyar. Az író egyik szomszédasszonya pedig azt a történetet idézte fel, amikor nagyon megsajnálta azt az embert, aki folyton ott ázott-fázott a házuknál - aztán kiderült, hogy a titkosrendőrt invitálta ebédre. Mások is megosztották az íróval közös sztorijaikat a többiekkel, így aztán nemcsak az elérzékenyülés, hanem a nevetés is gyakori volt a mécseslángok mellett.

A szavakból kibontakozó kép végül is valószínűleg az igazi **Eörsi Istvánt** mutatta meg - például olyannak, aki legjobb barátain is keményen számonkérte, ha eltértek az általa megfelelőnek tartott útról, mert fontos kérdésekben szinte kérelmetlen volt. Időnként szinte zavarba ejtően őszinte megnyilvánulások tanúi is lehettek a Nyitott Műhely vasárnap esti vendégei. Valaki például erkölcsi világítótoronynak nevezte a költőt az "Írj **Eörsinek**" feliratú üzenőfalán, mire az egyik unoka, **Eörsi Dániel** megemlégtette: azért a nagyapja, akit maga is nagyon szeretett, nem volt híján emberi gyengeségeknek sem... Talán nem véletlen, hogy nők keltek **Eörsi István** védelmére, mondván: rajta kívül nem sok olyan ember van, akinek mindig megbocsátják a vétkeit.

Pap Ágnes szerkesztésében film is készül az október 23-ai estről, valamint a

november 8-ai eseményekről – azon a napon szórják szét az Óbudai temetőben **Eörsi István** hamvait. **Hídvégi Tibor** producer reményei szerint a film DVD-n is megjelenik majd.